

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 3 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui väidetavalt rikutakse edasimüügikeeldu väljaspool valikturustusvõrku ja e-turu kaudu, kasutades selleks mitmel erinevates liikmesriikides käitataval veebisaidil tehtud müügipakkumisi, on volitatud turustajal, kes leiab, et talle on kahju tekitatud, õigus esitada kaebus sellest tuleneva õigusvastase kahjustamise lõpetamiseks selle riigi kohtule, kus on või oli juurdepääs Internetti laaditud andmesisule; või peab ilmne ma mõni muu seos?

⁽¹⁾ ELT L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/4, lk 42.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Ühendkuningriik) 24. novembril 2015 – Trustees of the BT Pension Scheme versus Commissioners
for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Kohtuasi C-628/15)

(2016/C 038/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Trustees of the BT Pension Scheme

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Arvestades, et Euroopa Kohus oma 12. detsembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-446/04: Test Claimants in the FII Group Litigation vs. Commissioners of Inland Revenue (EKL 2006, lk I-11753) neljandale eelotsuse küsimusele vastates tuvastas, et EÜ asutamislepingu artiklitega 43 ja 56 – nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 49 ja 63 – on vastuolus liikmesriigi õigus, mis lubab residendist äriühingutel, kes maksavad oma aktsionäridele edasi nende poolt välismaalt saadud dividende, õiguse kohaldada süsteemi, mis võimaldab neil ettevõtte tulumaksu avansilise makse tagasi saada, kuid mis esiteks kohustab neid äriühinguid maksma ettevõtte tulumaksu avansilise makse ja nõudma hiljem selle tagastamist ning teiseks ei anna nendele aktsionäridele maksu ümberarvutuse võimalust, samas kui aktsionäridel tekib see õigus siis, kui dividende jagav residendist äriühing saab ise dividende samast liikmesriigist: kas sellistele aktsionäridele või osanikele endile tuleneb ELTL artiklist 63 või muudest liidu õigusnormidest õigusi, kui nad saavad dividende, mida on otsustatud välja maksta selle erikorra alusel, eriti kui aktsionär või osanik ja dividende jaotav äriühing on ühe ja sama liikmesriigi residendid?
2. Kas juhul, kui esimeses küsimuses viidatud aktsionäril või osanikul endal ei ole ELTL artiklist 63 tulenevaid õigusi, on tal õigus tugineda sellele, et on rikutud ELTL artiklist 49 või 63 tulenevaid dividende jaotava äriühingu õigusi?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on niisugune, et aktsionäril või osanikul on liidu õigusnormidest tulenevad õigused või ta saab nendele tugineda, kehtivad liidu õiguses nõuded selle kohta, kuidas tuleb aktsionäri või osanikule tekkinud kahju siseriiklikus õiguses heastada?
4. Kas Euroopa Kohtu vastused eespool sõnastatud küsimustele olenevad sellest, et:
  - a) asjaomane aktsionär või osanik ei ole selles liikmesriigis kohustatud maksma saadud dividendidelt tulumaksu ning kui residendist äriühing teeb talle kasumi jaotamise väljamakse väljaspool eespool kirjeldatud erikorda, võib aktsionäril või osanikul olla siseriiklike õigusaktide kohaselt õigus maksu ümberarvutusele, mille alusel teeb asjaomane liikmesriik sellele aktsionäri või osanikule tagasimakse;

- b) siseriiklik kohus on otsustanud, et kõnealune siseriiklikest õigusnormidest tekkinud liidu õiguse rikkumine ei olnud piisavalt selge, et liikmesriigil tekiks kohustus maksta dividende jaotatud äriühingule kahjuhüvitist vastavalt põhimõtetele, mis on kehtestatud otsusega liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du Pêcheur SA vs. Saksamaa Liitvabariik ja The Queen vs. Secretary of State for Transport, *ex parte* Factortame Limited jt (EKL 1996, lk I-1029); või et
- c) teatavatel, kuid mitte kõikidel juhtudel võis olukord olla selline, et eespool kirjeldatud erikorra alusel dividende jaotatud äriühing suurendas kõikidele aktsionäridele või osanikele tehtavaid väljamakseid, et nende summa oleks samaväärne sellega, mille saaks tulumaksust vabastatud aktsionär või osanik juhul, kui talle makstakse dividende väljaspool seda erikorda?

**Novartis Europharm Ltd 24. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
15. septembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-472/12: Novartis Europharm Ltd versus Euroopa
Komisjon**

(Kohtuasi C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Novartis Europharm Ltd (esindaja: advokaat C. Schoonderbeek)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Teva Pharma BV

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Üldkohus jättis sellega rahuldamata tühistamishagi kohtuasjas T-472/12;
- vajaduse korral saata kohtuasi tagasi Üldkohtule ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Kohtuasjas T-472/12 esitatud tühistamishagis palus Novartis Üldkohtul tühistada komisjoni 16. augusti 2012. aasta rakendusotsuse C(2012) 5894 final, millega anti inimravimile „Zoledronic acid Teva Pharma – zoledronic acid” turustusloa määruse (EÜ) nr 726/2004⁽¹⁾ alusel; seda põhjendusel, et nimetatud otsusega rikutakse Novartise ravimi Aclasta andmekaitseõigusi, nagu need on ette nähtud määruse (EÜ) nr 2309/93⁽²⁾ artikli 13 lõikes 4 koostoimes määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 14 lõikega 11 ja artikliga 89 ning direktiivi 2001/83/EÜ⁽³⁾ artikli 6 lõikega 1. Vaidlustatud kohtuotsusega jäeti tühistamishagi rahuldamata.

Apellant väidab apellatsioonkaebuse põhistamiseks, et Üldkohus rikkus õigusnorme, sest tõlgendas vääral direktiivi 2001/83/EÜ artikli 6 lõiget 1, mis näeb ette üldise turustusloa mõiste, ning seetõttu, et Üldkohus ei põhjendanud vaidlustatud kohtuotsust nõuetekohaselt.

Apellant väidab sellega seoses esiteks, et vaidlustatud kohtuotsus põhineb vääral arusaamal direktiivi 2001/83/EÜ artikli 6 lõike 1 sõnastusest ja eesmärgist ning uute ravinäidustuste jaoks loa andmise õiguslikust raamistikust, samuti vääral eeldusel, et tõlgendus, mille apellant pakub välja direktiivi 2001/83/EÜ artikli 6 lõikele 1, võimaldaks andmekaitsega manipuleerida ja sellest kõrvale hoiduda ning pikendada lõpmatult originaalravimite andmekaitseaga.